

Det globala uppvaknandet

En seg grå hinna av likgiltighet ligger över den brännande verkligheten, som en skenverklighet.

Människor som sover med öppna ögon framför televisionen som visar ännu en rad mord i en deckare. Så skönt att inte känna någonting, så ljuvligt att vara så där bekvämt avstängd och apatisk över allt det som inte går att hantera för det är så skrämmande, sorg, vrede och hat.

Människor som har gått med på att effektivt dehumaniseras sakta men säkert tills de inte vet och minns något annat tillstånd.

Psykiatriska doktorer med döda ögon och klara psykiska problem. Hur hanterar man sådana gudomliga auktoriteter när man som patient endast är en våt fläck? Varför tar så många människor livet av sig i ett välfärdsland som Sverige. Är välfärden delvis destruktiv?

Vad är det som är så otroligt och fullständigt outhärdligt svårt och smärtsamt att man väljer att begå självmord? Det måste vara något som är allvarligt fel på samhället, vad är det för något? Det råder en global kris inom flera områden, är det därför som jag nästan aldrig får någon riktig lugn och ro för det är något som ligger i luften? Det är så mycket mer än kriget i Ukraina. Kanske är det endast allvarliga katastrofer som kan få människor att vakna ur sin välfärdsdvala och börja bry sig om varann?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johan Bergstjärna med Poeter.se id #21041 innehar upphovsrätten